

211**UCHWAŁA Nr 132 RADY MINISTRÓW**

z dnia 9 września 1991 r.

uchylająca uchwałę w sprawie utworzenia Państwowej Inspekcji Technicznej Rolnictwa.

Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Uchyla się uchwałę nr 293 Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1973 r. w sprawie utworzenia Państwowej Inspekcji Technicznej Rolnictwa (Monitor Polski Nr 56, poz. 315 i z 1975 r. Nr 23, poz. 147).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 30 listopada 1991 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki***212****ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ I BUDOWNICTWA**

z dnia 28 sierpnia 1991 r.

w sprawie ustalenia wskaźnika przeliczeniowego 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego w celu przeliczeń wkładów oszczędnościowych za 1991 r.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 października 1990 r. w sprawie udzielania dotacji na wypłatę premii gwarancyjnej od wkładów oszczędnościowych na budownictwo mieszkaniowe (Dz. U. Nr 72, poz. 424) zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu przeliczenia wartości wkładów lokowanych w 1991 r. na oszczędnościowych książeczkach mieszkaniowych Powszechnej Kasy Oszczędności — banku państwowego i banków spółdzielczych na liczbę m² powierzchni

użytkowej budynku mieszkalnego ustala się wskaźnik przeliczeniowy 1 m² powierzchni użytkowej dla budownictwa mieszkaniowego spółdzielczego wielorodzinnego i jednorodzinne oraz indywidualnego na II kwartał 1991 r. w wysokości 3 mln zł.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa:

*A. Glapiński***213****ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 30 sierpnia 1991 r.

w sprawie określenia przypadków, w których złożenie dowodu osobistego przy wyjazdach za granicę nie jest wymagane.

Na podstawie art. 41 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 1984 r. Nr 32, poz. 174, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Nie jest wymagane złożenie dowodu osobistego organowi wydającemu paszport lub dokument podróży przy wyjazdach za granicę, z wyjątkiem wyjazdu na pobyt stały.

2. Przez użyte w ust. 1 określenie „dowód osobisty” rozumie się także tymczasowy dowód osobisty oraz tymczasowe zaświadczenie tożsamości.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 maja 1975 r. w sprawie określenia przypadków, w których złożenie dowodu osobistego przy wyjazdach za granicę nie jest wymagane (Monitor Polski Nr 19, poz. 119).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *H. Majewski***214****ZARZĄDZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU CEŁ**

z dnia 19 sierpnia 1991 r.

w sprawie dokumentów wymaganych przy składaniu wniosków o wszczęcie postępowania celnego.

Na podstawie art. 50 ust. 3 i 5 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445 oraz z 1991 r. Nr

60, poz. 253 i Nr 73, poz. 320) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do wniosku o wszczęcie postępowania, niezależnie

od dokumentów określonych w art. 50 ust. 3 Prawa celnego oraz określonych w odrębnych przepisach, należy dołączyć:

- 1) deklarację wartości celnej według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 2) fakturę w oryginale lub inny dokument służący do ustalenia wartości celnej,
- 3) świadectwo pochodzenia towarów; dane, jakie powinno zawierać świadectwo, oraz wypadki, w których można nie żądać świadectwa, określa załącznik nr 2; w przypadku zastosowania stawek preferencyjnych stosuje się postanowienia Porozumienia z dnia 5 czerwca 1980 r. o ujednoczeniu zasad określania pochodzenia towarów z krajów rozwijających się w celu udzielania preferencji celnych w ramach ogólnego systemu preferencji (Dz. U. z 1982 r. Nr 15, poz. 116).

§ 2. 1. Za inny dokument, o którym mowa w § 1 pkt 2, uważa się kopię faktury, mającą cechy oryginału (w tym sporządzoną metodą komputerową), jeżeli zawiera ona wszystkie elementy faktury oryginalnej.

2. W celu dokonania przekazu z granicy do wewnątrz kraju żywych zwierząt lub towarów łatwo psujących się za inny dokument, o którym mowa w § 1 pkt 2, uważa się fotokopię prawidłowo wystawionej faktury, nawet przekazanej telefaksem lub sporządzonej metodą komputerową.

3. Jeżeli na towarze nie ciąży cło (stawka zerowa lub pobór cła zawieszony całkowicie), dokumentem wystarczającym do dokonania odprawy celnej ostatecznej mogą być dokumenty określone w ust. 2.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Głównego Urzędu Cel: w z. *J. Zarzycki*

Załączniki do zarządzenia Prezesa Głównego Urzędu Cel z dnia 19 sierpnia 1991 r. (poz. 214)

Załącznik nr 1

(str. 1)

DEKLARACJA WARTOŚCI CELNEJ (DWC)

Kopia dla	1. Importer/odbiorca — kupujący	Do celów służbowych	
	2. Eksporter/nadawca — sprzedający		
	3. Numer i data rachunku		
	4. Numer kontraktu	5. Warunki dostawy według kodów stanowiących załącznik do formularza zgłoszenia celnego, np. fob, cif	
6. Numer i data wcześniejszych decyzji celnych co do poz. 7 do 9		odpowiednie pole zakreślić krzyżykiem	
7. (a) Czy kupujący i sprzedający są ze sobą powiązani* ¹⁾ zgodnie z art. 26 ust. 2 Prawa celnego? Jeśli „nie”, przejść do poz. 8.		tak	nie
(b) Czy powiązanie wpłynęło na cenę sprowadzonego towaru?		tak	nie
8. (a) Czy istnieją dla kupującego ograniczenia w dysponowaniu lub używaniu towaru, chyba że: — ograniczenia te są wymagane przez prawo, — dotyczą określenia obszaru, na którym towar może być odsprzedany, — nie powodują istotnego zmniejszenia wartości towaru.		tak	nie
(b) Czy sprzedaż lub cena towaru zostały uzależnione od warunku lub spełnienia świadczenia, których wartości nie można ustalić?		tak	nie
Należy podać rodzaj ograniczeń, warunków lub świadczeń. Jeżeli można ustalić wartość wycenionego towaru według poz. 8 (b), należy podać ją w poz. 11 (b).			

<p>9. (a) Czy kupujący uiszcza bezpośrednio lub pośrednio opłaty licencyjne za sprowadzony towar zgodnie z warunkami kontraktu?</p>	tak	nie
<p>(b) Czy z transakcji wynikają przychody lub inne korzyści z odsprzedaży, wykorzystania lub innych dyspozycji w stosunku do towaru, które bezpośrednio lub pośrednio przypadły sprzedawcy?</p>	tak	nie
<p>Jeżeli odpowiedź brzmi „tak” na jedno z 2 pytań, należy podać wartość (jeżeli to możliwe) w poz. 15 i 16.</p>		

- *) Osoby uważa się za powiązane ze sobą, jeżeli:
- (a) jedna z osób jest dyrektorem lub członkiem organu zarządzającego lub kontrolnego drugiej;
 - (b) dyrektor lub członek organu zarządzającego lub kontrolnego jednej osoby jest jednocześnie dyrektorem lub członkiem organu zarządzającego lub kontrolnego drugiej osoby;
 - (c) są wspólnikami;
 - (d) jedna z osób jest pracodawcą drugiej;
 - (e) jedna z osób posiada lub dysponuje, bezpośrednio lub pośrednio, prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym, wynoszącym co najmniej 5% wszystkich praw głosu lub 5% kapitału zakładowego drugiej osoby;
 - (f) dwie osoby znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby;
 - (g) dwie osoby wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, trzecią osobę;
 - (h) są spokrewnione lub spowinowacane do drugiego stopnia.

10. Oświadczam, że dane zawarte w deklaracji wartości celnej są prawdziwe:

Miejscowość: Data:

Podpis:

Osoba deklarująca wartość celną:

(str. 2)

		Towar	Towar	Towar*)
A. Podstawa wyliczeń	11. (a) Cena netto w walucie rachunku bez kosztów transportu i ubezpieczenia (cena zapłacona lub mająca być zapłaconą — wartość transakcyjna)			
	(b) Płatności pośrednie, o których mowa w poz. 8 (b) (kurs sprzedaży dewiz wynikający z tabeli Narodowego Banku Polskiego) nr tabeli NBP zastosowany kurs			
	12. Suma pkt A wyrażona w złotych polskich			
B. Koszty doliczone do ceny transakcyjnej, lecz w niej nie ujęte (koszty w złotych polskich nie zawarte w pkt A)	13. Koszty ponoszone przez kupującego:			
	(a) prowizja zapłacona w związku ze sprzedażą			
	(b) opakowanie towaru (koszty materiałów i robocizny), jeżeli występuje łącznie z towarem			
	14. Koszty związane z dostarczeniem przez kupującego, bezpłatnie lub po cenie niższej od rynkowej, rzeczy lub usług wykorzystanych w związku z wytworzeniem lub sprzedażą towaru:			
	(a) materiały, komponenty, części i podobne rzeczy, które stanowią część składową lub przynależność towaru			
	(b) narzędzia, odlewy, formy i podobne rzeczy, wykorzystane przy wytworzeniu towaru			
	(c) materiały, surowce, barwniki i inne rzeczy zużyte w procesie produkcji			
	(d) prace inżynierskie, badawczo-rozwojowe, projektowe, artystyczne oraz szkice i plany niezbędne do wytworzenia towaru			
	15. Należności i opłaty licencyjne [poz. 9 (a)]			
	16. Przychody lub inne korzyści z odsprzedaży [poz. 9 (b)]			

		Towar	Towar	Towar*)
	17. Koszty dostawy na warunkach franco granica polska lub cif port polski: (a) koszty transportu towaru, w tym: rozładunku, opłat pocztowych i innych opłat związanych z transportem			
	(b) koszty ubezpieczenia towaru			
	B			
	WARTOŚĆ DEKLAROWANA (A + B)			
	18. Deklarowana wartość w wypadku braku wartości transakcyjnej (na warunkach franco granica polska lub cif port polski)			
	19. Wartość ustalona przez organ celny metodami określonymi w art. 27—30 Prawa celnego w sytuacjach określonych w art. 26 Prawa celnego			
	20. Wartość celna przy przywozie towarów uprzednio wywiezionych czasowo, określona zgodnie z § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1991 r. w sprawie cel na towary przywożone z zagranicy (Dz. U. Nr 67, poz. 288 oraz Nr 74, poz. 325 i 327)			

*) W przypadku większej ilości towarów wypełnia się dodatkowo stronę 2 deklaracji wartości celnej.

Załącznik nr 2

DANE, JAKIE POWINNO ZAWIERAĆ ŚWIADCTWO POCHODZENIA TOWARU, ORAZ WYPADKI, W KTÓRYCH MOŻNA NIE ŻĄDAĆ TEGO ŚWIADCTWA

§ 1. Świadectwo pochodzenia towaru powinno zawierać następujące dane:

- 1) nazwę i adres eksportera oraz importera,
- 2) numer kontraktu,
- 3) nazwę towaru określającą dostatecznie jego rodzaj oraz w miarę możliwości numer pozycji scalonej nomenklatury określania i kodowania towarów,
- 4) wskazanie rodzaju transportu, a przy transporcie morskim — również nazwy statku,
- 5) stwierdzenie, że towar objęty świadectwem pochodzenia jest produktem naturalnym lub wytworzonym całkowicie w danym kraju, a w razie przetworzenia towaru, stwierdzenie, że nie mniej niż 50% ogólnej wartości towaru przypada na koszty robocizny i materiałów kraju przetworzenia,
- 6) znaki i numery opakowania, liczbę sztuk i rodzaj opakowania oraz masę brutto i netto,
- 7) miejscowość i datę wystawienia świadectwa pochodzenia, pieczęć urzędu lub instytucji wystawiającej świadectwo pochodzenia oraz podpis osoby wystawiającej.

§ 2. 1. Świadectwo pochodzenia towaru powinno być wystawione w kraju pochodzenia towaru.

2. Świadectwo pochodzenia towaru wystawiają:

- 1) izby przemysłowe i handlowe,
- 2) inne instytucje notyfikowane Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej i przez niego uznane.

3. Uprawnienia izb przemysłowych i handlowych oraz innych instytucji (ust. 2) w zakresie wystawiania świadectw pochodzenia podlegają weryfikacji przez placówki konsularne lub handlowe Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. 1. Świadectwo pochodzenia towaru powinno być wystawione w języku angielskim lub francuskim, a dodat-

kowo może być wystawione w dowolnym innym języku obcym.

2. Urząd celny może żądać tłumaczenia na język polski całego świadectwa pochodzenia towaru lub tylko nazwy towaru. Tłumaczenie świadectwa może być również dokonane w kraju i jest wolne od uwierzytelnienia, chyba że urząd celny ma uzasadnione wątpliwości, czy tłumaczenie, zwłaszcza nazwy towaru, jest właściwe.

§ 4. Poprawki dokonane na świadectwie pochodzenia towaru, zwłaszcza dotyczące danych odnoszących się do towaru, kraju pochodzenia i kraju przeznaczenia, powinny być omówione i stwierdzone podpisem oraz pieczęcią urzędu lub instytucji wystawiającej świadectwo.

§ 5. Można nie żądać przedstawienia świadectwa pochodzenia towaru, jeżeli z dokumentów przewozowych lub innych dokumentów towarzyszących towarom wynika, że towary są przywożone bezpośrednio z kraju pochodzenia lub na towarach zamieszczono w sposób trwały oznaczenie kraju pochodzenia.

§ 6. Na wniosek zgłaszającego towar do odprawy celnej urząd celny może uznać duplikat świadectwa pochodzenia towaru, jeżeli zgłaszający uprawdopodobni, że oryginał nie może być przedstawiony wskutek zaginięcia.

§ 7. Świadectwo pochodzenia towaru powinno być doręczone urzędowi celnemu przy zgłaszaniu towaru do odprawy.

§ 8. W razie przywozu większej partii towaru niż określona w świadectwie pochodzenia towaru, świadectwo to może być zastosowane przez urząd celny tylko do ilości towaru wymienionej w świadectwie, chyba że różnica nie przekracza 10% ilości towaru podanej w świadectwie pochodzenia i stwierdzonej w wyniku kontroli celnej.

§ 9. Świadectwo pochodzenia powinno być wystawione na towary objęte jednym zgłoszeniem celnym.